

[Lenger]

står, idet der jo kan være behov for en præcisering af lovgivningen, hvis den ellers anvendte praksis ikke er klart nok præciseret til at udelukke et så himmelråbende juristeri fra en dommers side, hvis denne f.eks. ikke sym-patiserer med den indgåede aftale.

Jeg vil i øvrigt benytte lejligheden til at udtrykke min anerkendelse for den indsats, som justitsministeriet gennem flere år har udført for at få Judy Andersen overført til afsoning i Danmark. Netop på den baggrund forekommer Københavns byrets rolle i sagen så meget desto mere beklagelig.

Svar (9/1 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den 19. december 1985 anmodede anklagemyndigheden Københavns byret om at afsige kendelse om, at Danmark efter begæring fra Forbundsrepublikken Tyskland kunne overtage fuldbyrdelsen af den Judy Andersen idømte livstidsstraf for medvirken til drab på de vilkår, som justitsministeriet i henhold til § 8, stk. 2, i lov nr. 552 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme har aftalt med justitsministeriet i Schleswig-Holstein.

Efter den nævnte lovs (fuldbyrdeslovens) § 8, stk. 2, kan justitsministeren indgå aftaler med stater, der – som Forbundsrepublikken Tyskland – ikke har tiltrådt den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger, om overførsel af straffuldbyrdelse til Danmark af straffe, der er idømt i udlandet. Sådanne aftaler kan efter § 8, stk. 2, indeholde afvigelser fra konventionen.

Den 23. december 1985 traf Københavns byret bestemmelse om, at den af anklagemyndigheden fremsatte begæring skulle afvises, idet byretten ikke fandt at have hjemmel til at træffe afgørelse i sagen.

Byrettens afgørelse er påkæret til østre landsret, der endnu ikke har taget stilling til kæremålet.

På denne baggrund finder jeg det rigtigst at afvente landsrettens afgørelse, inden der tages stilling til, hvorvidt der eventuelt er behov for en præcisering af lovgivningen på området. Jeg kan i den forbindelse i øvrigt henvise til det af mig den 27. november 1985 fremsatte lovforslag om international fuldbyrdelse af straf m.v. (lovforslag nr. L 87).

Spm. nr. S 469

Til *justitsministeren* (30/12 85) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvilke oplysninger om de kristnes situation arbejder direktoratet for udlændinge med, når de bedømmer kristne asylansøgers ønske om asyl i Danmark?«

Begrundelse

I Jørgen Thorgaards udsendelse den 25. december 1985 blev to familier, der var flygtet fra Iran, fordi de var kristne, udspurgt om deres situation, ligesom der var oplysning fra endnu en kristen, der var godkendt som flygtning, og som var flygtet fra Iran, selv om han dér havde en stor virksomhed.

Alle oplysninger i udsendelsen tydede på, at det at være kristen i sig selv bliver betragtet som uønsket af styret og fører til forfølgelse og chikanerier, oplysninger, der svarer vel til Berlingske Tidendes artikel den 15. december 1985, hvor en kristen asylsøger citeres for en oplysning om, at der i 1976 var ca. 1 million kristne iranere, mens der nu knap 10 år senere kun er 40.000 tilbage.

I øjeblikket bliver mange ansøgninger fra kristne asylsøgere afslået af direktoratet for udlændinge. Direktoratet må have en solid baggrund for at kunne afslå ansøgninger fra kristne, oplysninger, der ikke svarer til dem, der er kendt i offentligheden.

Svar (14/1 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Grundlaget for direktoratet for udlændinges afgørelse i asylsager såvel for så vidt angår kristne iranere som andre ansøgere er en konkret vurdering af, om den enkelte ansøger nærer velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser, jfr. Genèvekonventionen af 28. juli 1951, eller om det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland, jfr. udlændingelovens § 7, stk. 1, nr. 2.

Denne vurdering er som anført konkret og foretages på baggrund af dels de oplysninger, som ansøgeren har fremlagt, dels de oplysninger, som direktoratet for udlændinge selv